

אורות השבע

גלוון מס'
825

בטאון הרבנות והמוסצת הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

אחראי מערכת
הרב אברהם טריקי

פרשת השבוע
פנחים

עורך
הרב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

עצרת תהיה לכם

ביום השmini עצרת תהיה לכם... (במדבר כט, ה)

עצרת תהיה לכם: לפיSCP כל מوت הרוג קריבו ננד ע' אמותו, וכשבאין לסת אמר להם המקום בקשה מכם עשו לי סעודת קטנה כדי שאנה מכם. (רש"י)

ובען זה ממש מצאנו בזוהר הק' (פרשת צו): 'ישראל ביום אחד לא מסימני דין דילון ושרון' בברכתא, וזה ליום אחד זמין לאשטעשא במלכא לנשלא ברוכן לכל שטא. ובזהוא חדותא לא' משתחשי במלכא אלא ישראל בלחודיהו, ומאן דיתיב עם מלכא ונשל ליה בלחודיה, כל מאן דבוי שאל וויה ליה' (בשים שישראל מסיים בו את דין הק' ה מומין את ישראל להשתעשע עמה ולעינך לום את ברכת השנו, ואוותה מפשש לא מוציא לפניו אלא ישראל בלה' וכל הוושב בעידותם העלמי, כל בקשויו מלפני המלך מקבלתי). הרי לפניו גילי מופלא אחות מעלה שמיני עצרת והוא, שהקב' ה כביכול מזמין את האדם לישב עמו ביחסות כדי לברכו לכל מותם השנו, וכל מה שיבקש האדם באוטו הומן הק' ה נונן לו. והדברים הנוגבים ומדברים הם בעד עצםם.

ושוב מצאנו ביזא זה במדרשו רבה (במדבר כא, כד) על הפסוק 'ב'יום השmini עצרת תהיה לכם', וזה לשונו: 'אמר להם הק' ה עכשו קריבו על עצמכם, ביום השmini... פר בן בקר אחד אל אחד. משל למולך שעשה סעודה שבעית ימים ווימן כל בני דיננו מכל בני המדינה, ניגל עמי המשתה, כיוון שעבורו עמי המשתה, אמר לאורבו כבר צאנו דיננו מכל בני המדינה, ניגל אני ואתה בומה שתמציא ליטרא בשור או של דג או של ירק. כך אמר הק' ה לישראל, ביום השmini... ניגל במה שאתם מוצאים בפר אחד ואל אחד, עכ' ל'. ולפי הנראה לענ' ק' יש בדברי המודרש הללו מעלה נספת על דברי הזוהר הק' הנזכרים לעיל, שכן אחר שלמדנו מדברי הזוהר שהקב' ה מברך את בניו ביום זה לכל מותם השנו וככל אשר יבקש האדם הוא מקבל מאותו יתברך, בא מדרש למדונו, מה עריך האדם לעשות כדי לזכות בשפע הברכות המובטחים לו. והוא, הנכוונה להתקרב לבוראו בצעד כל שהוא – ניגל אני ואתה מה שמתמציא ליטרא בשור או אפילו של ירק!'

וכזאת מצאנו בבדורי הגמ' סוכה (ג'ב): 'אמר רבבי אליעזר, הני שבעים פרים ננד מי, ננד שבעים אמות. פר חידי למה, ננד אומה יחידה. משל למולך בשור ודם שאמר לעבדיו עשו ל' סעודת גдолה, לים האחرون אמר לאורהו עשה ל' סעודת קטנה כדי שאנה מרמ', עכ' ל'. הנה כי כן גם לשון זה של 'סעודה קטנה' מורה כדרכינו, והוא שאין מוטל על האדם ביום זה כדי לזכות בברכת ה' לכל מותם השנו – כי אם צעד קטן ככל שייה ובלבד שיוכן בו לתוצאות הדרך העולה בית אל.

ועל כל פנים הרוי לפניו ארבעה מאמרם שונים אחות מעלה 'שמיני עצרת', אשר הצד השווה שבכלם, הוא מגש 'היחידות' עם אבינו שבשמים, אשר בו מתברך האדם לכל מותם השנו. ולהזיהד הדברים יש להosiיף, כי ראש השנה ווים הכהיפורים וחג הסוכות ושמיני עצרת מהווים למשעה שרשות אחת של עלייה והתקרובות אל הש"ת, ושיאה של התקרובות זו היא ביום ראש השנה – ננד תמות, יום הכהיפורים – תמות אב ואלול, ובא תשרי ופרק את שלושת:

לאחרים הוא (חודש תשרי) פורע ושלו אינו נוטל, תן לו יומו וחוזו יום שמיני עצרת, עכ' ג'.

הרי לפניו מפורש, שיום שמיני עצרת, הוא החג המוקורי והעיקרי של החדש תשרי, שכן

דבר העורך

המצוות הרביהם והגאולה

צ'ו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחוח תשמרו להקריב לי בموעדי, מבאר הבן לאשרי בדרך רמז, הרוצה למצוות את בני ישראל צ'ו את בני ישראל ולהשဖע שליכו בדרך טובה ולזונות את הרבים יאמרת אליהם ציריך לומר דברי תורה את' הניביאת בכ' בת' א' וא' ועד ת' 'קרבני מתוך אהבת ישראל ועווה' ל'קרב' את ליבם של ישראל לאביהם שבשמים, 'לחמי מלשון' מל'חמה' דברי החיזוק ונוטנים כוח להילחם, 'לאשי ב' יציר הרע' הנקרוא 'אש' ולנצחו, 'ריח ניחוח' וזהקה לעשות' נחת רוח' להקב' ה, 'תשמרו' מלשון 'תצפו' ומרקם את רוח' להקב' ה בבייאת המשיח 'להזכיר' ל'שא עתיד הק' ה 'להזכיר' ולשוחות' את היצר הרע ולבטלו מן העולם, 'במועדו בבואה' מועד' הגאולה השלהימה.

Ճշנַת אָמֵן לְעַמִּים וְלְאֶמְרָץ

הרוב עוזיאל אדרי

רב המרכז הרפואי "סורוקה"

ו'ק' שבטני ישראלי, שכונה י' באード שבע

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים						
מודיעין לא-שבוע						
zon taliyah v'haflikon						
27.7.19	26.7.19	25.7.19	24.7.19	23.7.19	22.7.19	21.7.19
4:28	4:27	4:26	4:25	4:25	4:24	4:23
4:36	4:35	4:34	4:33	4:33	4:32	4:31
6:00	5:59	5:59	5:58	5:57	5:57	5:56
8:37	8:37	8:36	8:36	8:36	8:35	8:35
9:19	9:18	9:18	9:18	9:18	9:17	9:17
12:47	12:47	12:47	12:47	12:47	12:47	12:47
13:23	13:23	13:23	13:23	13:23	13:23	13:23
18:33	18:33	18:33	18:34	18:34	18:34	18:35
19:43	19:43	19:44	19:44	19:45	19:46	19:46
19:59	20:00	20:00	20:01	20:02	20:02	20:03

זמן הדלקת הנרות

פנחים	פרשת השבוע:
ו'יד ה'	הפטורה:
19:27	כניסת השבת:
20:18	יציאת השבת:
21:12	רביינו תם:

אורות הכהרות

אחר שנתברר שהג הסוכות מכון לחודש אלול, שהוא תחילת התקנות האדם אל בוראו בבחינתו 'אני לזרוי וזרוי לך', כמו שביארנו במאמרי חדש אלול, עי"ש. נמצא שהג שמי עצרת, והוא פסגת הימים הנוראים ושיאו של התתקנות בו שווה הבן במוחיצה אחת עם אביו שבשנים, בבחינתו 'מי עללה בהר ה' (אלול עשי' תיזה' כ) וכי קום במקום קדשו (שמי עשרה), והבן.

זה לענ' ד' יסוד תקנות שמחת תורה שהתקינו בשמי עצרת, וכבר עמדו הרבה מפרשנים מה עניין שמחה זו אצל שמי עצרת והלא מן הראי היה לקובעה ביום מתן תורה שהוא חג השבעות. ברם על פי דברינו יובן היטב, שכן לא תיתכן שמחה שלימה של תורה בשמי עצרת שהוא חג הדבקות' בקב' ה', בלא שיש עמה שמחה של תורה, וכן שפירשנו לעיל על הפסוק 'ונגלי ונשמחה בר' – בר בקב' ה' בר בתורהן.

ודע שיעיר עבדתנו אחר ירוח האיתנים הוא, לשמר בקרבו התועלות רוחנית זו ולשאוב ממנה רוח של קדושה והתרומות לכל מנות השנה, כאמור הכתוב (שיעיה ב, ג) 'ושאבתם מים בשנון מעוני הישועה' ודרשו ר' ל' לממה נקרא שמה שמחה בית השואבה – מפני שהיה שואבן ממש רוח הקדוש לכל מנות השנה. ועל כן נקרא שמו 'עצרת היה' למס', ותרגם האזלקטוס שם: 'נישין תהילן', רחצה לומר עצרו וכינסו בקרבכם קדושה ולמשמרת לכל מנות השנה.

ומכאן מודעא רביה לאורייתא לכל בן עלייה אשר כל מגמותו הוא לידך בבוראו בבחינת 'בו מדבק', שיש לו להחזק במדרגה נשגבא זו של התקנות אל הש"ת שניתנה לו במתנה בימי החסיד והרחמים. והן הם דברי נעם ומירות שראל בתהילים: 'מי עלה בהר ה'ומי קום במקומות קדשו', והיינו שאין די בעלה להר ה' אלא עיקר העבודה היא להמשיך ולהתקיים במורומי פסגת הרים והוא שאמור שלמה בחכמתו (משל ט, כד): 'אורות חיים למעלה למשכיל למטה סור משאול מטה'!

הנזכר בארכון הארכון

הרב י'ז'ודד דרשי

הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

תענית י"ז בתמוז (דחווי) יחול ביום ראשון

תחלת הצום: עמ' עלות השחר בשעה 4:23
סיום הצום: בשעה 20:09

"בר ה' נשמת אדם"

העלון מוקדש
לעלוי נשמתו הזכה והטהורה של אziel
הנפש והמידות, מוכתר בכתר שם טוב

אברהם אריה דMRI ז"ל בר זינה

נלב"ע י' בתמוז תשע"ד

ת.ב.צ.ב.ה

"נפשו בטוב תלין וזרענו ירש הארץ"

אורות הפרשה

פינחס הוא אליו

נאמר בהפטורה, יוד' ה' הייתה אל אליהו, ותשלה איזבל, מחר אשים את נפשך, וילך ונפשו, וישב תחת רותם אחד וישאל את נפשו למות', הנה כתוב האור החיים החדש' אם בחוקותי תלכו ואת מצווותי תשמרו ועשיתם אוטם, שהתוכננת האלוקית הייתה שתהיה הרשות נתונה בידי של האדם, שבכל עת אשר ירצה ויחפש יוכל לעלות עם גבו לשם, להשתעשע באוצרות החים העליונים, כמו שמצוין אצל אליהו הנביא צור לטוב שעלה עם גבו בסערה השמימה, רק שעל ידי החטא השנתנה התוכנית שהגנו התגשם ב ביתו, והואר האדם בלית ברירה להפשט גבו מנשמעות ולהניחו בקשר בעולם זה כדי לעלות לשם, ובואר הפסוק הוא כך: "אם בחוקותי" אם מתעצם האדם בעסק התורה הקדושה, הרי יכול להציג באמצעותו כל מוקם מקום, אלאadam ההולך השצדיקים הנמצאים בביות אחד וועל מהבית לילה, כמו' זה הוא שמאמר מותקה שנת מרגשים בmittah בצער הפרידה של הנשמה מהגוף, ונמה מותקה ונמה עליון, כי מי שהוא עובד הש"ת שיתנו שהיא המיתה מותקה ועריבה עליון, והאריך נבניה צור לעולה מהבית לפ' זה אין יתכן שנאמר על אליהו הנבניה ששאל את نفسه ולא היה יכול, מבאר הבן לאשר' שהמשועבד לציבורiani, שאליהו הנבניה עם ישראל היה צריך לו אז ולא ניתן לו הרשות לעוני זה.

שכינה מדברת מתוך גרון

יש אמר משה אל בני ישראל הכל אשר ציווה ה' את משה', יש לדקדק למה האריך לומר 'אשר ציווה ה' את משה' לכארורה היה צריך לומר 'כל אשר ציווה ה' ', מדבר היברכה משולשת' על פי מש' ר' רשי' זה הדבר אשר ציווה ה' כל הנבאים היו מונבאים בלשון 'הה' זה הדבר, כנוב' הזהו שהשכינה הייתה שההה מתנבאה גם בלשון 'זה' וזה הדבר, הכוונה שעלה מושך עליהם מדברת מתוך גרון של משה, ומצא שמה שמשה אמרו אין הוא המדובר אלא כוכ עליון שבפעוף, אם כן שיר שפיר לימי' אשר ציווה ה' את משה', שהעד עליו הכתוב שלא שינוי אפלו להוiot בעל בחריה והוא יכול ח' לשנות דברו ה' .

מידת הדין מתחפה למידת הרחמים

'מלבד עלות התמיד', כתוב 'המגלה עמוקות' מלבד' ר' ראש' תיבות 'מי'לווה לעני' ב'שעת ד'זוקו', מדבר האצדיק מרענן דע'א שב' התיבות 'מלבד' עלות התמיד' גימטריה 'בצדקה' וגילות חסדים הוי'ה א' א' חותם הדין ייפרך לטוב', הכוונה שעל ידי מצאות הצדקה וגילות חסדים יכול האדם לעשות תמיד ייחוד ושילוב שני שמי' שמות הקדוש הוי'ה א' א', ועל ידי זה היה חותם הדין 'חותם' מלשון סתום וחתום, שיטליק מידת הדין ומתהפהת למידת הרחמים טוביה וברכה מופלגה.

דיבוחו של משה משבית מלוחמות

יודבר ה' אל משה לאמר, צו את בני ישראל ואמרת אליהם, 'ו' ידבר ה' אל משה ל'אמור צ' ואית ב' י' ישראל ואמרת אליהם' ר' ראש' תיבות 'אויב אצלם אוי', מדבר רב' ייחחק הכהן הוברטן צ' להכוונה שהאוביים אצלם עם ישראל מתבטים ונעלמים מאליהם ללא צורך במלחמה עד שכיכול שואלים אותם נעלמו, וזכרים אלה לעדי מיל'ה העליונה והנסיגבו של משה ובניו ע"ה שהוא פועל על ידי דבריו הקדושים היוצא מפה קדוש להזכיר את אויבינו ושונאיינו וכל מבקשי רעינו.

מדוע עמוד הענן חנה בשיטים

כתב במדרשי הרבה (במדבר פ"כ, כב) למה נקרא שיטים שמי'ו מביין לידי זנות, והאדם נכון שהריבי בני ישראל ולא נסעו ולא נח'ו אלא עפ' ה', לפ' סימן הענן חנה שם שהריבי בני ישראל לא צור בהקדם קושית ר' רב' חי'ם ויטאל העלוות הענן או חנית הענן. יש לנו בהקדם מחלוקת נטעו במגיפה, ז"ע בספר עץ הדעת טוב, למה בקרבת שההה מחלוקת נטעו במגיפה, וכך היה ב' מג' דברים שהירג' ואל יעבור, עבודה דורה ועריות הקול עונשם, ולולא שההה צריך להציג את פינחס מעשרים וארבעה אלף משפט שמעון שקו עלי' להרונו על הריגת זמרי לא הייתה כלל מגיפה. מדבר ה'ב' לאשר' שכאן ע"י העמוני שעדי'ן עוד לא נאסר עליהם, היו ישראל בניסיון שלא יחטאו, ויצאו כל הניצוצות הקדושות והנשימות מהשכינה אצל מואב ויתבטל יצרה דעריות ותבואה הגדולה השלימה, ועל כן במכoon חנה עמוד הענן במקומו זה 'שיטים'. זה הה'טה הטעות של זמי'ה, כדאיתא במסכת סנהדרין למה נקרא שמו של זמרי בין הכנעניות, שהשאיל את עצמו לעבריה, והיינו כמו השאלה שהוא לא שייך כלל למעשה כזה ונתכוון לשם שמי'ם, רק כדי להוציא את כל אותן ניצוצות קדושה מהקליפות שיחזו לקדושה. אך הטעות יניתה שם משה רבנו ע"ה דחה את הדבר הזה בגל שיעוד לא הגע זמן הגדולה, ולא הגע זמן תיקון של אוזן ניצוצות הקדושות, והועסוק בתיקונים ובבירורים גובל, וכן עם ישראל עזון ניצוצות הקדושות שביבונות עמו ומואב ומדין ונפול, 'בשיטים', בגימטריה 'בשיטן'. שם הקדוש של ספיקת היסוד שהוא מצל' מעצי שיטים, 'שיטה' בגימטריה 'שדי', שם הקדוש שמי'ה ירש הארץ מצל' מעבריה, ועל כן נכתב על המזוזה שם הקדוש 'שדי' ר' ראש' תיבותו 'שומר דלתות ישראל'.

דברי רבני הקהילות

**רבה"ג מיכאל להיאני שליט"א
רב ק"ק "אורות הזוהר-קרון מש"י"
בשכונה ו' החדשה, באר-שבע**

יז' תמוז - חטא העגל

רוב כל הראשונים מתמקדים בעצם השאלה כיצד התרחש חטא של עבודה זהה ע"י עשיית עגל בעבודה זרה של ממש, וכי לטיבשנות כזו הגיעו עת יציאתם מצרים, וכי שהבטאו אלה ה' המוציאים מצרים, וגם שאפילו בחינה של היגיון פשוט אין כאן וכי אותו העגל שרגל שנוצר הוא המוציאים מצרים, כי שהבטאו אלה ה' המוציאים מצרים, וגם הוא המוציאים מלפניו שלוש חדשם, וכי היכן הם הדור דעה שראו את אשר קך ולוקם במחשבה אין שם מקום לתפיסה, הם הדור שראו את אשר מכות שבאו על מצרים וכייד המכחה ועשית על פ' דברו של משה, וכייד היא מסתיימת על ציווי, עד כדvr שראפו מצרים הטמאים במת' שעריו טומאה הבחיש ביד ה', כי"ש ישראל שבידיהם הוא עובדא שהחיי מאמי ה', והיכן געלמה אותה דרגה של ראו על הים מה שלא ראה יחזקאל בן בז'ו, דרגת נבייא עליון היפכו להיות כופרי ה' יכפו בכל מראה עיניהם, אך לא צריכה כלל אמונה אלא שככל פשוט של ראייה נוכחות של המ櫃, הם אוטם אנשים שהזה עתה הי' במעמד סני לאחר הכהנה של ממש הגיעו לקירבת ה' כל כך גדולה ששמה בה משה ולקצת מפרשימים הביאה את משה לדוחות על דעתו ביום את מתן תורה מרוב ההבחנה בדרגה אליה הגיעו ישראל רק מהכהנה שהכינו את עצםם לקבלת תורה ועל כך אמר אילו קירבנו למועד סני ולא נתן לנו את התורה דיננו, אף הסכמה איתן דעת עליון, היכן היא האותה דרגה, היכן השכל הפושט שאפילו יلد לא יטה בו האוות זאב שהיה מלפני שעיה על אזונם ההוא ה' המוציאים מצרים, הוא מבינת דבר שרואי לעובדו.

למעשה אם אכן הם הדברים שהיו אין לך שנות דולה מיז אין לך שוטים שכלה, ואם כן אין אונס גדול מיזה ואננס רחמנא פטריה והם בגין של שוטים ולא רק שוטים קטנים אלא מחוסרי דעת, שלא ראוים לעמוד לדין ומילא שאין בהם צד של עונש לא מיניה ולא מייקצתה. **עין בכורוי** שהסביר מה היה החטא והעמיד את הדברים על הצד שרצו לעשות חלופה למשה ממה שראו במעשה מרכבה ארבעה דמויות חקוקות על כסא המרכבה ומהם אדם ומם שור ועוי וזה מריאתם בקריעת ים מעשה שמים ואם כן פני שור ועגל הימן חלופה לא רעה ומotaימה, למשה רבנו וכל זה מרוץ כנה ואmittiy לעשות רצון ה' באמת ובתמים, משה האיש איננו ואנו אנו באים הרגיסו צורך להידבק בה' ומתווך כל עלי ניסו לעלות לרוגאות שמיימות עד מWOOD וידמות לכיסא של מעלה ממש. אלא דא עקה שאם כן הם פנוי הדברים על מה בה העונש החמור שלצערנו עדין לא מסתים כל כך מהר, הרי כל מעשייהם לשם שמים ניחא אם טעו ולא מגע שכר על כך, אלא מיכאן ועד להגדירה של עבודה זרה של כפירה בה' ויראה על כל פנים קצת קשה להסביר, ואם כן חזורה קושיה לדוכתא, מה החטא ומה פישרו ומודע העונש כל כך חמור וקשה. **והביא הרה"ג אביגדור נבנצל** בסיפורו על פרשת שבוע פרשת כי תשא כך. שאכן עם ישראל היו מזידים בדבר, וכמה זו מיאר המשמה טרם עלייתו להר סיני אמר לבני ישראל "וְהִנֵּה אהרן וחור עימכם מי בעל דברים יגש אליהם" (שמות כד י). ואם כן היה להם את מי לשאול עם מי להתיעץ אהרן ממלא מקום משה ואחריו היה חור עד רדת משה מן ההר, וכן לכל שאלת וטענה ומענה יש את מי לשאול והיה עם מי להיוועץ **אלא** שבחרו ישראל להוגג אחרית על פי דעתם השטנה משל משה באופן וחוץ ביתר, הלקו לו לחור על העגל והרי חור מהה בהם והם לא אחורי לעשות והרגו אותם מעד על שלא הסכים אתם, ומיד פנו לו לאהרן "וַיֹּאמֶר אהרן ויבן מזבח לפני" ודרשו חולז אהרן הבין את המצב מן ההזבוח לפני, וכאן הבין אהרן שאין אפשרות לעשות כלום עם גודלה, נראה שיש להקל בה בהריה, פטור מהעתיקות וזה רשות להחמיר על עצמה אפילו מזבח שהוא מזבח להריה והוא מרגישה בעצם. וכן יש לפטור וקון אשר תשש כחו וקשה עליו התענית, לפי ראות עיני מורה הוראה. כמו כן מי צריך לאכול או לשחות ע"פ ציווי הרופאים, אין רשות להחמיר על עצמו ועליו לאכול ולשתות כדי צרכו. אבל מי שיש בראשו או בשאר אבריו מחתמת הצום, אין רשות להפסיק את הצום אלא על פי הוראת חכם והכל לפי ראות עיני המורה.

ש - האם נשים מעוברות חייבות בתענית זו?

ת - לא אזרו חכמים תענית זו אלא במיל שבריא בגוףו ונפשו. לפיכך חוללה אפילו שאין בו סכנה, פטור מעתנית זו, ואינו רשאי להחמיר על עצמו. וכן יש לפטור וקון אשר תשש כחו וקשה עליו התענית, לפי ראות עיני מורה הוראה. כמו כן מי חייב לאכול או לשחות מחתמת הצום, אין רשות בראשו או בשאר אבריו מחתמת הצום, אין רשות להפסיק את הצום אלא על פי הוראת חכם והכל לפי ראות עיני המורה.

ש - מה דין يولדות ומיניות בתענית זו?

ת - כשת לא גרו על המעובדות, כך לא גרו על يولדות ומיניות. וכן דין يولדות ומיניות בתענית זו, הוא עשרים וארבעה חודשים (שנתים) מיום שלידה, אף על פי שכבר הפסיקה להניך (או שלא הnickה כלל), והוא הדין למי שלא ילדה אלא שפה עברה רוחל, ומרגישה חולשה עקב ההפלגה.

אורות ההלכה

**תשובות הלכתיות משלחנו
של מורהנו המרא Datara הגאון הגadol
רבי יהודה דרעוי שליט"א**

הלכות תענית ציבור

ש - אלו תעניות חייב אדם להשלים עם הציור?

ת - מצוות עשה מדברי הנבאים להתענות ארבעה צומות, שנאמר (זכריה ח') "צום הרבעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי וכו', ודרשו רובינו: צום הרבעי - זה שבעה עשר בתמוז שהוא בחודש הרבעי למנין חודשי השנה ע"פ התורה, וצום החמישי - זה תשעה באב שהוא בחודש החמישי, וצום השביעי - זה צום גודלה שהוא בחודש השביעי, וצום העשירי - זה עשרה בתבת שהוא בחודש העשירי (ונוסף עליהם צום יום הכיפורים) - שהוא מצוות עשה מהתורה וכן תענית אסתר - שהוא בני ספרדים, שהזמן מカリ בתקנות הCUSTOMS, על יום ואסורה פורץ גוד. ומנהג בני ספרדים, שהזמן מカリ בשכט שלפני התענית, על יום התענית. חוץ מתעשה באב וצום כיפור ותענית אסתר, שאין מカリין עליהם.

ש - האם מותר להתרחץ בתענית שבעה עשר בתממו?

ת - מעיקר הדין לא נאסר שבעה עשר בתממו אלא באכילה ושתייה בלבד, אבל לא בשאר עניינים שנאסרו בתשעה באב, והיכיו סיכה ווחיצה נעילת הסנדל ותשמש המיטה. מכל מקום, בעל נפש ראוי שיחמירו בכלל כמו בתשעה באב, בלבד מניין הסנדל. ועל כל פנים, יש להקל ברוחיצה במים צוננים אפילו כל גופו. וכן אין להחמיר בתשmissה המיטה, אם כלليل הטבילה בלילה שבעה עשר בתממו.

ש - האם מותר להסתפר או להתגלה בתענית זו?

ת - גם בזאת יאמר, שאמנם מעיקר הדין אין אישור בתספורת וגילוח בזום שבעה עשר בתממו, מכל מקום ראוי להחמיר שלא להסתפר ולהתגלה בו.

ש - אמתית מתחל צום שבעה עשר בתממו וסימונו?

ת - צום שבעה עשר בתממו תחילתו עם עלות השחר, וסופה בצעת הכוכבים. להבזיל מצום תעשה באב (ויום הciporim), אשר נאסרليلו ביום. מכל מקום, משעה שעלה לישון נאסר באכילה ושתייה אפילו אם התעורר קודם עלות השחר, אלא אם כן התנה בפירוש קודם שיש בדעתו לאכול ולשתות לפני עלות השחר.

ש - האם קטנים חייבים בתעניות הללו?

ת - קטן פחות משlish עשרה שנה וAYS אחד, וקטנה פחות משתיים עשרה שנה ויום אחד, פטורים מכל התעניות הללו בלבד מצום כיפור איש יבואר אייה (במועדו). אך משנהינו לניל זוז, חייבים הם להתענות עם הצלבור אפילו לא הביאו עדין שתי שערות. ומכל מקום, אין להאכיל את הקטנים אלא כדי צרכם ולא שאר מעדרות ומומתקים, כדי שייתאבלו עם הצלבור. ומה דברים אמורים, כשהם מבנים במאהות הימים ויש להם דעת להתאבל, אבל כל שהם קטנים שאינם מבנים יכולים במאהות הימים, מותר להאכילים בכל דבר כدرיכם ככל ימות השנה.

ש - האם חוללה או זקן שתש כוחו, חייבים בתענית זו?

ת - לא אזרו חכמים תענית זו אלא במיל שבריא בגוףו ונפשו. לפיכך חוללה אפילו שאין בו סכנה, פטור מעתנית זו, ואינו רשאי להחמיר על עצמו. וכן יש לפטור וקון אשר תשש כחו וקשה עליו התענית, לפי ראות עיני מורה הוראה. כמו כן מי צריך לאכול או לשחות ע"פ ציווי הרופאים, אין רשות בראשו או בשאר אבריו מחתמת הצום, אין רשות להפסיק את הצום אלא על פי הוראת חכם והכל לפי ראות עיני המורה.

ש - מה נשים מעוברות חייבות בתענית זו?

ת - מעוברת אשר מלוא שלושה הודשים להריה, פטור מהעתיקות זו ואני רשאית להחמיר על עצמה אפילו מזבח שהיא מזבח להריה ואני מרגישה מיהודה. וגם אם טרם מלאה לה שלושה הודשים, אך מלוא ארבעים יום להריה, אם מרגישה חולשה מיוחדת, יש לפטור מהעתיקות. אבל קודם שללאו ארבעים יום להריה, דינה כל הנשים, ועל כל פנים, אם היא מוצעתר ביותר ומרגישה חולשה גודלה, נראה שבליה בה ע"פ הוראת חכם.

ש - מה דין يولדות ומיניות בתענית זו?

ת - כשת לא גרו על המעובדות, כך לא גרו על يولדות ומיניות. וכן דין يولדות ומיניות בתענית זו, הוא עשרים וארבעה חודשים (שנתים) מיום שלידה, אף על פי שכבר הפסיקה להניך (או שלא הnickה כלל), והוא הדין למי שלא ילדה אלא שפה עברה רוחל, ומרגישה חולשה עקב ההפלגה.

מלך הנשומות

הכיביש הצר התפתל בין ההרים בנווה(FRESNO) הפלורוניה. שני הבחורים שנטעו במכוניתם תחא אום הז נתנו הוכן או שאולינו עשו בדרך. פתאום ראו שלט קטן: 'ליקט'. זה המקום שחייב.

הם פנו בעקבות השלט וחיפשו נפש היה או בית. לבסוף ראו בית לא גדול, ששימש משרד נדל"ן. שם נכנסו פנימה ושאלו היכן מתגורר מורים פ'. לשוחחם, בעל המוקם הכיר את האיש. הוא הנהה את הבחורים כיצד הגיע אל ביתו. זה היה בקי"ת תש"ז (1990). שני הבחורים היו אפרים מינץ ולוי שמיטוב. הם למדו בשיכון חב"ד בולסאנגלס, ובוחשת הקיץ יצאו לפעילויות במוחוז פרנו, במסגרת תכנית 'המרכז לענייני חינוך'.

באתו בוקר התכוונו השניים לנוטע ליום טיבי פארק, מקום טבע ונופש, השוכן בנוף מרהיב. הם תכננו להציג שם דוכן להגנת תפלין ולחיקת עלוניות, וכן לפגוש יהודים רביים.

בערב שלפניין נפגשו, כמנוגם, בbijתו של ג'ק סול. הוא היה יהודי אמריך, בעל חברת אוטובוסים מצילהה, שהכיר את האזר והתשבי. ג'ק נחלץ בשמחה לטישו לשניים לאחר יהודים גם במקומות נידחים, ומדי עבר לפעילות ים המלח. רעיון אחד שלחו להם ג'ק: "באמצע הדרך המוליכה ליום טיבי פארק מתגוררים מורים פ' וריעיתו. הם יירודים. הוא עורך דין בכיר שפרש לגמלאות, ובורר להתגורר בחיק הטבע. אולי תיכנסו אליו, אך אל תאמרו אני שלחתך אתכם...".

מצידיהם הגיעו שקיבלו במשרד הנדל"ן המשיכו השניים בנסעה. הנתביב עבר בדרכּ עפר. מפעם לפעם נראה בית קטון בין העצים. לאחר נסעה ארוכה הגיעו סופסוף ליעודם. הם דפקו על שער הבית שבו שוכן, אך לא בא כל מענה. כמעט ויתר. עד שפתחו נפתח חלון בקומת השניה ואישה שאלה: "מי שם?". השניים הציגו את עצם כשליחי הרבי מליבואויש, ואמרו שהם מבקשים לשוחח עם בני הבית. האישה הזמיןנה אותם להכנסו.

שני הבחורים מצאו מולם בניויזינג מבוגרים. האיש המתגלה כאדם שכלהן, אינטלקטואלי מאד. הוא שאל שאלות רבות על אמונה, יהדות ויתר. והשניים ניסו לענות כמיטב יכולתם.

האישה הייתה חממה ולבבית, וניסתה להביע לאורחים כיוב, שאותו דחו בינם לבין הכלול זו הייתה פגישה מוצלחת, ובסיומה אף השתקנו מורים קבוע מזוודה. שני הבחורים ראו בכך הדשיג גורל.

השניים חזרו אל הכביש כדי להמשיך בנסעה אל הפארק, אולם בהירה נתלו במחסום משטרתי. התברר שפרצה שפה בער ומחשש שהاشחפשת הכביש נסגר. במקום לפועל

פנימי עוגן שבת

פינחס וכוח הכישוף

בפרק בילו הבחורים את השעות בפרק. הם חזרו לפנו בתחשות אכובה על יום שחך לאיבוד.

השליחות הסתימה. הבחורים חזרו לספסל הלימודים. כשישה חודשים לאחר מכן נסעו לקרה הרב, במקום נאספו אווחים ושולחים ובאים, שבאו לצין את י"א בניסן, יום הולדתו של הרב. מספר אפרים: "ערב אחד ישכתי בתהועדות שהתחמשה אל תוך השמה רביינו ע"ה יחתא, הסביר כתוב שבלעם ובקל עיטרו בcephim את צובי, והמעיין שם יעמוד מרעד על גודל תוקף כוחות הכישוף, וכך דיבאתה במסכת עירובין ל' דברים מעבירים את האדם על דעתו ועל דעת קונו רוח רעה לולמו רוח הטומאה של כישוף, וזה היהת סכנה גדולה למשה רביינו, כי בשעה שעוזים כשפים בשלובם ניסיון נלך מהאדם כל מדרגותיו הרוחניות, ולכן לא התקרב משה לנוקם נקמתה ה', מכיוון שה캐פifs היו מכוונים במיוחד לנו, משא"כ פינחס שהכישופים לא היו מכוונים כנגדו היה יכול לנצלם ולנקום נקמתה ה'.

"מצאי את צובי", והמעיין אמר, והוא כאילו לא היה מודע לשעה המאוחרת. בתהועדות רבה סיפר כי כמוני יש גם הוא בתהועדות, שבה דבר השריף יוסי' יצחק איטקין מפסיקו.

"בתוך הדברים שהליך סיפר על זוג בעלייתו השצטרכו לקהלת חבר"ד בפטיסבורה. יום אחד שפהה באזני האישה את ליבה. התברר שבבקשות התקרכות היהות ליהדות וגישואה עם שומר תורה ומצוות נתקו הדריה כל הצעד שעשתה ואך כועסים מאוד על הצעד שעשתה ואך מסרבים לדבר אליה בטלפון.

"האישה אמרה כי אין בכוחה לשאת את המחשבה שהורה מודכנים ואינם מכירים כלל את נידיהם.

"הרבי איטקין סיפר שיצא לה לכתוב לרבי. והנה, שבועיים אחרי שכבה באו שני בחורים לבקר את הורה בבייהם. השנאים ישבו וDicero עם ועשו עלייהם רושם טוב מאוד. לאחר הביקור באו ההורם למסקנה, כי אם אנשי קהילתה של בתם הם בני אדם נחמדים ובבעלי חשיבה מפותחת כמו שני הבחורים, אין עוד סיבה להמשיך את הנתק. החליטו ההורם לבקר בבית הבת בהפתעה והמשפהה התאחדה מחדש.

"את הסיפור הזה מספר לי חבריו לוי, ואז הוא תופס אותו בגדי ואומר: 'אתה שומע? שאלתי את הרב איטקין מה שם המשפה של ההורם. בהתחלה אמר שאין שום סיכוי שאכיר אותם, שכן הם מתגוררים בכפר רוחוק ונידח בקליפורניה. עכשו לחצתי עליו עוד יותר לומר לי את שם. ומה מתרבר? אלה הם! אוטם בניין גוף מובגרים מהכפר ליקס' שאותם ביקרנו באותו יום "מאכוב" של השליחות!".

הרב אפרים מינץ הוא כיום שליח ומנהל 'מכוון ILI' ללימודיו היהודית. חבירו הרב לוי שם טוב ממש כיום שליח הרבי במישיגן, אבל את הסיפור זה לא ישבחו לעולם.

לעלוי נשמה
הרבי יוסי' שלמה טרייקי ז"ל
בר עליה ז"ל
והרבנית רחל טרייקי ע"ה
בת סמי' ז"ל

אליהו הנביא וכוח הכישוף

בהתורה 'ותשלח איזבל אל אליהו לאמור, כתעת מחר ארשים את נפש כאחד מהם', צירק להבין למה מראה רבי אליהו מאיזבל מפהינה והרי עשה בכוונה גדלות ונוראות, כמו שזכר בהבל פיו את שר הצבא וחיליו שנאמר 'תוד אוש מן השמים ואצל הארץ שירשו' גם את איזבל, מבאר הרכבה מושלשת' שאיזבל הייתה מכהפה מגולה שנאמר 'איזבל אלמן וכשפיה הרבים', וכך דיבאתה במסכת סנהדרין מה נקרא שם כשים מלשון מי שנגזר עליו להיות בעל תשובה, אך השפעת כותב רשי' שאפלו מישגנו של אחאב שהיה קרוב להיות בעל תשובה, וכמו שהuid השעדי הכתוב על אחאב שהסתווו שנאמר 'יהי כשמי' ואחאב ויקרע בגדיו ושם שך על ברשו וצום ושכב בשק, והי דבר ר' אל אליהו רואי כי נגע אחאב מפניו, וזה שנאמר לא היה כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעניין ה' אשר הסיטה אותו איזבל אשוטו 'התמך' כעבד הנמר שאין לו דעת עצמית, ולכן ברוח אליהו מאיזבל מכיוון שה캐פifs היו מכוונים במיוחד לנו.

בבית הכנסת

תפארת דוד ושלמה

עלילוי נשמת דוד אילוזה ובניו שלמה אילוזה

בשורות טובות לאורייתא

בשעה טובה ומבורך נפתח "כולל בוקר" בבית הכנסת "תפארת דוד ושלמה" (イルוז)

רחוב מבעד ברוח שכונה ו' החדש

בימים א'-ה': מהשעה 10:00 ועד השעה 13:00
ולאחר מכן תפילה מנחה.

בנשיאות רב העיר וראב"ד בדור שביעי
הרה"ג יהודה דרעי שליט"א

ובראשות הרה"ג אלעזר ביטון שליט"א
רב בית הכנסת והקהילה

מיד השיעורים: הרב עמרם דהן שליט"א

הנושאים הנלמדים:

עין יעקב, בוצר ירים, הלכה בענייני דינما.

לפרטים נוספים: 055-6760001 הרב עמרם דהן

ברוכים הבאים לכבודה של תורה

